

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hqar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 16. децембар 2010. године

Предмет бр. 15/08

Мирослав Михајловић

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 16. децембра 2010. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Пола ЛЕМЕНСА, председавајућег
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Рацеша ТАЛВАРА, извршног службеника

Након што је приметила повлачење г. Марека НОВИЦКОГ са заседања на случају у складу са Правилном 12 Правилника о процедури,

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложу сагласно са Одељком 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 од 23. марта 2006 о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена пред Комисијом 12. јуна 2008. године, и уписана је истог дана.
2. Комисија је 21. јула 2008. године по питању жалбе затражила додатне информације и документацију од жалиоца. Жалилац је доставио свој одговор 10. септембра 2008. године.
3. Комисија је 29. октобра 2008. године затражила додатне информације и документе од косовске Агенције за имовину (КАИ). Одговор је добијен 19.

ноембра 2008. Одговор КАИ је 2. децембра 2008. послат жалиоцу ради примедби, а затим поново 2. фебруара 2009. Комисија је примила одговор жалиоца 8. јуна 2009.

4. 24. септембра 2009. Комисија је послала предмет Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС), како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета сагласно Одељку 11.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 и Правилу 30 Пословника комисије. СПГС је одговорио писмом 14. октобра 2009. Дана 24. ноембра 2009., одговор СПГС-а прослеђен је жалиоцу ради примедби.
5. 15. јуна 2010. послато је писмо жалиоцу, позивајући га још једном да преда додатне информације и примедбе на предмет. Комисија је примила одговор 13. септембра 2010.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

6. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији. Власник је куће у Призрену Сазнао је да се, након што је напустио Косово у страху од непријатељске агресије, у његову кућу уселила непозната особа.
7. Жалилац је 1. јула 2002. поднео захтев Дирекцији за стамбена и имовинска питања (ДСИП)/Комисији за стамбене и имовинске захтеве (КСИЗ). Дана 18. јуна 2004. захтев је решен у корист жалиоца, након што је потврђено његово право на имовину.
8. Жалилац подноси захтев да ДСИП преузме контролу над његовом имовином. Захтев му је одобрен 22. ноембра 2005. Тако је имовина жалиоца била под управом ДСИП/КАИ до 1. октобра 2007. када је исти затражио обуставу контроле ДСИП над имовином. ДСИП је 23. маја 2008. спровела пражњење имовине и кључеви су предати овлашћеном заступнику жалиоца 4. јуна 2008. године.
9. По наводу жалиоца, након пражњења имовине спроведене од стране ДСИП, особа која је предходно затечена у кући поново се уселила. Жалилац се жали да његов овлашћени заступник није примио кључеве од куће током пражњења имовине, 23. маја 2008., него тек 12 дана касније, 4. јуна 2008., када је након посете кући жалиоца установио да у њој поново живи особа која је већ била избачена. До данас, жалилац није у стању да поврати своју имовину.
10. Жалилац се, такође, жали да није добијао кирију током читавог периода док је у његовој кући становала дотична особа.

III. ЖАЛБА

11. Према наводу жалиоца, немогућност ДСИП/КАИ да имплементира одлуку КСИЗ спречила га је да поврати своју имовину, чиме је нарушено његово имовинско право дефинисано Чланом 1 Протокола бр. 1 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП).
12. Жалилац се, такође, жали да није добио никакву кирију у периоду док је у његовој кући становала дотична особа, што обухвата период када је његова имовина била под контролом ДСИП/КАИ. Дакле, поново је нарушено право жалиоца на имовину (Члан 1 Протокола бр. 1 из ЕКЉП).

13. Комисија је мишљења да се може сматрати да жалилац такође указује на Члан 6 § 1 из ЕКЛП, којим је дефинисано право на правично суђење, везано за пропуст ДСИП/КАИ да спроведе одлуку КСИЗ-а.

IV. ПРАВО

14. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из Одељака 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

15. По мишљењу Комисије, жалбе везане за Члан 6 § 1 Европске конвенције за људска права и Члан 1 Протокола бр. 1 исте, покрећу озбиљна правна питања чије би одређивање требало да зависи од процене меритума жалбе.

16. Према томе, Комисија закључује да жалба није очигледно неоснована у смислу Одељка 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

17. Комисија не види друге разлоге на основу којих би ова жалба била проглашена неприхватљивом.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ ПРИХВАТЉИВОМ.

Раџеш ТАЛВАР
Извршни службеник

Пол ЛЕМЕНС
Председавајући